

[Krag.]

leltløbende Familieret i de nordiske Lande, og over for Tjenestemændene er Udtryk for en Forbedring af Forholdet i disse specielle Anliggender, som jeg finder naturlig.

Som sagt, paa Enkeltheder skal jeg ikke komme ind og heller ikke paa de Ændringer, som er indført i Landstinget. Kun skal jeg sige, at jeg godt kan tiltræde den Betragtning, som den ærede socialdemokratiske Ordfører fremførte, at det er en Lovgivning, som er af saa stor Betydning for Tjenestemændene og for Hustruerne, at man ikke bør lade et saadant Lovforslag ligge i meget lang Tid til Overvejelse. Dog har det høje Landsting taget sig ganske god Tid til at overveje dette Lovforslag, og saa har man til syvende og sidst skyndt sig at føre Ikrafttrædelsesdagen frem fra 1. April til 1. Marts, maaske i Erkendelse af, at man har brugt lidt for lang Tid, men det synes jeg ikke bør hindre os her i Folketinget i ogsaa at tage disse Problemer, som griber saa dybt ind i mangfoldige Menneskers Velfærd og intime Forhold inden for Familielivet, op til grundig Overvejelse. Jeg synes, det er ganske naturligt, at vi ogsaa her i Folketinget faar Tid til at overveje disse Problemer og nærmere studere den Kritik, som er fremkommet offentlig. Jeg vilde derfor ønske, at Landstinget ikke havde foretaget denne Ændring med Hensyn til Tidspunktet for Ikrafttrædelsen, men det er jo ogsaa et Spørgsmaal, som kan blive Genstand for Overvejelse ved den Udvalgsbehandling, som jeg gaar ud fra maa komme. Det er ikke med disse Ord min Hensigt at ville hindre, at man skulde kunne blive færdig til 1. Marts, men jeg synes ikke, at denne Fremskyndelse af Ikrafttrædelsesdatoen bør være en Hindring for en virkelig saglig og indgaaende Behandling af disse overordentlig vigtige Lovforslag her i det høje Folketing. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Skjerbæk: Som det allerede er fremhævet, kommer dette Lovforslag jo til os fra det andet høje Ting, hvor det er enstemmigt vedtaget. Jeg har imidlertid forskellige Bemærkninger, jeg gerne vil fremføre, til Dels paa samme Linie, som den sidste ærede Taler bevægede sig ad. Jeg vil først sige, at med Hensyn til den lovtækniske Udformning af Reglerne har jeg ikke noget at bemærke, hvis man skal gennemføre et Lovforslag af den Art, vi her har for os. Man kan se af Bemærk-

ningerne, at Finansministeriet har set baade de norske og de svenske Regler og derefter har udformet Reglerne, som man mente de passede til danske Forhold. Om nogen egentlig Enhed i Reglerne de skandinaviske Lande imellem er der jo ikke Tale, men det har maaske ikke nogen stor Betydning. Man kan maaske sige, at Lovforslaget hviler paa et lignende Princip som det, der har fundet Udtryk i de norske og svenske Love. Jeg er ogsaa klar over, at naar man skal lovgive paa dette Omraade, kan man ikke begrænse Regelen til Tjenestemandskredse alene, og derfor kan jeg for saa vidt give Tilslutning til, hvis Lovforslaget i det hele taget skal gennemføres, at man har givet baade en Regel om Ændringer i Tjenestemandsloven og en mere almindelig Regel, som kan gælde paa andre Omraader, hvor der kan blive Tale om en Enkepensionsordning.

Med Hensyn til de Ændringer, der har fundet Sted under Behandlingen i det andet høje Ting, skal jeg sige, at jeg kan tiltræde disse Ændringer. Blot vilde jeg ligesom den sidste ærede Taler have foretrukket, at man ikke havde fremskyndet Ikrafttrædelsesdatoen. Med Hensyn til dette Spørgsmaal skal jeg sige, at der er jo ikke Tale om, at der, selv om Loven ikke kan træde i Kraft den 1. Marts, sker nogen Forringelse af den Retsstilling, de paagældende Kvinder nu har, og er der Tale om at *vente*, maa de ogsaa kunne vente, til Lovforslaget er behandlet helt til Ende paa normal Vis.

Der er et Par Ting i Lovforslaget, jeg gerne vil give udtrykkelig Tilslutning til. Den ene er, at der gives Adgang til Børnepension for Børn af fraskilte Hustruer, uanset om der er nogen Enkepension at udrede. Jeg synes, at derved rettes en Fejl, som man kunde sige vor Lovgivning havde, og derfor ser jeg med megen Sympati paa det Punkt i Lovforslaget. Endvidere er jeg enig i, at der ikke kan tilkomme fraskilte Hustruer de tre Maaneders Efterindtægt. Den saglige Baggrund, der er for at yde Efterindtægt, slaar ikke til i disse Tilfælde.

Men det, som for mig er det afgørende, er, om et Lovforslag som det, vi her har for os, virker til at fremme Opretholdelsen af det ægteskabelige Samliv. Jeg mener, at Ægteskabet som Institution er af saa stor Værdi for Samfundet, at det maa være en Samfundsinteresse, at Lovene bliver affattet saaledes, at de fremmer Ægteskabet som Institution og ikke bidrager til, at man hurtigere end ellers vil